

Der er nogen, der regner med mig

Nicki Lykkegaard Schmidt har kæmpet sig op fra et dybt hul med depression og kriminalitet. En frivillig tjans som handyman og teknisk assistent på Kulturskolen har ændret hans liv.

TEKST OG FOTO:
PETER BANG OVERBY

Lyd bringer perfektionisten op i mig. Det er så fedt at finde den rigtige balance i musikken. Samtidig er det en tryk zone for mig, som hjælper med at få hverdagen til at hænge sammen, siger Nicki.

- Vi skal have den monitor om på den anden side af pianisten. Klarer du det, Nicki?

- Ja. Jeg stiller den her, så han bedre kan høre den.

- Super.

Klokken er 15.07. Skanderborg Fælled summer af liv. Om under to timer begynder den store åbningsfest, som mere end 3.000 mennesker deltager i.

Kulturskolen giver flere koncerter i forbindelse med festen, og mens de unge musikere jammer lidt på instrumenterne, pisker en mand rundt med kabler, mikrofoner og monitorhøjttalere.

Manden er 38-årige Nicki Lykkegaard

Schmidt. Han mødte ind kl. 10 og får først fri efter midnat, når alt gearet er pakket sammen. Og det er er værd at bemærke, at han ikke får løn for anstrengelserne. Men alligevel går han rundt med et smil på læben.

- Jeg er vild med sådan en opgave som i dag. For det første lærer jeg en masse, og for det andet er det fedt at se glæden hos børnene, når de spiller. De er skidegode. Jeg får en gratis koncert hver gang, jeg er med på opgave.

Passion for koncerter

Nicki er ulønnet handyman på Kulturskolen fire-fem timer om dagen. Eller længere, hvis

” Hold op, hvor er du et stærkt menneske, der er lykkedes med at kæmpe dig fremad gennem livet og få skabt mening i hverdagen på trods af alle de udfordringer, du må håndtere undervejs. Og hold op, hvor er det godt, at folkene på Kulturskolen er lykkedes med at bakke dig op og få vist dig tydeligt, at din indsats er højt værdsat.”
– Kommunaldirektør Lisbeth Binderup i et svar til Nicki.

der er et arrangement, eller ”hvis jeg lige er i gang med noget, jeg ikke kan slippe”.

Han hjælper med at reparere ting, gøre rent, stille frem til møder, og hvad der ellers er dukker op af praktiske opgaver. Derudover – og det er den store passion – yder han teknisk assistance ved forestillinger og koncerter typisk sammen med Kulturskolens faste handyman Per Hougaard.

Dæmonerne på afstand

Nickys baggrund er ikke som de fleste andres.

- Jeg er sent udviklet og har kognitive vanskeligheder, og derfor er jeg tilknyttet kommunens hjemmevejlederteam. Derudover kæmper jeg med psykiske problemer, siger Nicki.

Arbejdet på Kulturskolen giver indhold i hverdagen, og det er med til at holde tankerne på afstand. De tanker – eller dæmoner, som Nicki kalder dem – der flere gange har fået ham ned i et sort hul. Mørket har været så opslugende, at han har forsøgt at tage sit eget liv.

- Det betyder alt for mig, at jeg har fået den

Kulturskolens handyman Per Hougaard, i lilla t-shirt, fungerer som mentor for Nicki, og de er tit på opgave sammen ved koncerter eller forestillinger.

tjans på Kulturskolen. Selv om mine psykiske problemer har fyldt meget, har Kulturskolen altid haft plads til mig. Måske lyder det som en kliche, men Kulturskolen har reddet mig – både fra at begå ny kriminalitet og fra flere selvmordsforsøg, fortæller Nicki.

Vokser en halv meter

Samarbejdet mellem Nicki og Kulturskolen er win-win, fortæller Tina Qvortrup. Hun er afdelingsleder på Kulturskolen og kontaktperson for Nicki.

- Der er en fornøjelse at have Nicki med i Kulturskolen. Vi får løst nogle opgaver, og han er så glad for at hjælpe til. Han vokser en halv meter hver gang, han er ude og hjælpe til en koncert, siger Tina Qvortrup.

For Nicki er det ikke bare en tryk base at komme i Kulturskolen. Det er også et arbejde med forpligtelser, frokostsnak og fælles ansvar.

- Jeg betragter det som et arbejde, selv om jeg ikke får løn. Derfor spørger jeg også om fri, hvis jeg skal noget. Når man har sagt A, så må man også sige B, og det kan ikke nytte noget bare at blive væk, siger han.

Tilbage i foyeren på Fælleden, hvor Kulturskolens faste handyman og Nicki har stillet grejet op på scenen.

Trommestikkerne sætter gang i musikken. Nicki kigger på sin makker. De nikker til hinanden – tilfredse med det, de hører. Så er det direkte videre til den næste lydprøve. Arbejdet venter ikke; der er nogen, der regner med Nicki.

Nicki om Kulturskolen

Jeg har meget at takke arbejdspladsen for. Kulturskolen har:

- Fået mig til at føle, at jeg er noget værd
- Hjulpet mig gennem svære tider
- Været med til at bekæmpe mine dæmoner
- Givet mig en chance for at få en tilværelse uden kriminalitet
- Opbygget min selvtillid ved at udfordre mig med de rette opgaver
- Givet mig mod til at få et kursus i Lys og Lyd, så jeg kan arbejde med det, jeg brænder for."

Nicki knokler med ledninger og stativer til koncerter, men han brokker sig ikke - tværtimod.

